

Rapport

Datum: 23 juni 2005

Rapportnummer: 2005/180

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop het Bureau Nader Onderzoek Rijvaardigheid (BNOR) van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen zijn klacht van 4 maart 2003 heeft afgehandeld. Hij klaagt er in het bijzonder over dat het BNOR niet inhoudelijk is ingegaan op al hetgeen hij naar voren heeft gebracht.

Beoordeling

1. Op 4 maart 2003 onderging verzoeker bij het Bureau Nader Onderzoek Rijvaardigheid (BNOR) van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR) een nader onderzoek naar zijn rijvaardigheid. De uitslag van dit onderzoek was negatief.

2. Op dezelfde dag diende verzoeker een klacht in bij het BNOR. Verzoeker klaagde erover dat hij niet was geslaagd voor het nader onderzoek. Volgens verzoeker had hij de als onvoldoende beoordeelde onderdelen van het nader onderzoek (rijden op rechte en bochtige weggedeelten; gedrag nabij en op kruispunten; rijstrook wisselen-zijdelingse verplaatsingen en gedrag nabij en op bijzondere weggedeelten) wel correct uitgevoerd.

Voorts gaf hij in zijn brief aan dat hij 160 lessen had gehad, dat zijn rij-instructeur vond dat hij vooruit was gegaan en dat hij de examinerator had bericht dat hij op 3 maart 2003 een andere auto had gekregen waar hij nog niet geheel aan was gewend. Ook deelde verzoeker mee dat hij zich niet goed kon concentreren door de opmerkingen die de rijvaardigheidsadviseur voor het nader onderzoek had gemaakt. Verzoeker was van mening dat hij desondanks toch goed had gereden en dat zijn rij-instructeur verbaasd was geweest dat hij niet was geslaagd voor het nader onderzoek.

Verzoeker verzocht het BNOR zijn klacht gegrond te verklaren en hem het rijvaardigheidsbewijs toe te kennen.

3. Op 22 april 2003 reageerde het BNOR schriftelijk op verzoekers brief van 4 maart 2003. In de brief werd allereerst aangegeven dat verzoekers brief aanleiding was geweest navraag te doen bij de rijvaardigheidsadviseur die op 4 maart 2003 het nader onderzoek had afgenomen. De rijvaardigheidsadviseur had laten weten dat hij op het beoordelingsformulier alleen de belangrijkste fouten had vermeld en dat verzoekers wijze van autorijden nog lang niet voldoende was. Ook verzoekers rij-instructeur was verzocht nadere inlichtingen te verstrekken. Hij was van mening dat verzoekers rijvaardigheid nog niet op het niveau was om zelfstandig en veilig aan het verkeer te kunnen deelnemen. Het BNOR berichtte verzoeker verder dat het de specifieke taak van de rijvaardigheidsadviseur is om een oordeel te geven over de rijvaardigheid van een kandidaat en dat, nu de rijvaardigheidsadviseur in zijn oordeel werd gesteund door verzoekers rij-instructeur, er geen reden was dieper op verzoekers brief in te gaan. Verzoeker werd aangeraden een en ander met zijn rij-instructeur te bespreken.

4. Bij brief van 25 april 2003 aan het BNOR liet verzoeker weten dat hij geen fouten had gemaakt en dat hij de opvatting van zijn rij-instructeur betwistte. Daarnaast deelde verzoeker mee dat de rij-instructeur tegen hem had gezegd dat waarschijnlijk een paar kandidaten voor verzoeker waren geslaagd en dat de examinerator problemen met zijn baas zou krijgen als ook verzoeker zou slagen.
5. Het BNOR deelde verzoeker bij brief van 24 juni 2003 mee te blijven bij het ingenomen standpunt.
6. Bij brief van 26 juni 2003 liet verzoeker het BNOR weten nog steeds in afwachting te zijn van een inhoudelijke reactie op zijn klacht van 4 maart 2003. Ook deelde hij opnieuw mee dat hij het niet eens was met de uitslag van het onderzoek en verzocht hij zijn klacht gegrond te verklaren en hem een rijvaardigheidsbewijs te verstrekken.
7. Bij brief van 4 september 2003 deelde het BNOR verzoeker mee dat geen sprake was van nieuwe feiten of omstandigheden op grond waarvan het BNOR het standpunt diende te wijzigen. Het BNOR achtte verzoekers klacht niet gegrond.
8. Vervolgens werd verzoeker tot twee keer toe uitgenodigd voor een hoorzitting. Aan deze uitnodigingen gaf verzoeker geen gehoor.
9. Bij brief van 9 december 2003 deelde het BNOR verzoeker mee dat, nu hij ook de tweede keer de hoorzitting had afgezegd, de zaak als afgesloten werd beschouwd.
10. Bij brief van 4 maart 2004 deelde het BNOR verzoeker onder meer mee dat over alle aspecten in verzoekers brief van 4 maart 2003 een oordeel was gegeven, in samenspraak met verzoekers instructeur, die zich geheel kon vinden in de uitslag van het nader onderzoek. Het BNOR beschouwde de zaak als afgedaan en verwees verzoeker naar de Nationale ombudsman indien hij niet tevreden was over de afhandeling van zijn klacht.
11. Verzoeker klaagt bij de Nationale ombudsman over de wijze waarop het BNOR zijn klacht van 4 maart 2003 heeft afgehandeld. Hij klaagt er in het bijzonder over dat het BNOR niet inhoudelijk is ingegaan op al hetgeen hij naar voren heeft gebracht.
12. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit betekent onder meer dat een bestuursorgaan bij de afhandeling van een klacht voldoende op de klacht ingaat en dat de gegeven motivering de beslissing op de klacht moet kunnen dragen.
13. Verzoekers klacht van 4 maart 2003 betrof het oordeel dat de rijvaardigheidsadviseur had gegeven over het nader onderzoek dat verzoeker had ondergaan. Verzoeker voerde daarbij een aantal argumenten aan op grond waarvan aan de juistheid van het oordeel van de rijvaardigheidsadviseur zou moeten worden getwijfeld.

14. Bij klachten over de uitslag van een nader onderzoek mag het BNOR in beginsel uitgaan van de juistheid van het oordeel van de rijvaardigheidsadviseur. Dit is slechts anders indien feiten of omstandigheden het aannemelijk maken dat de rijvaardigheidsadviseur in redelijkheid niet tot zijn oordeel kon komen.

15. In het kader van de klachtbehandeling heeft het BNOR zowel de rijvaardigheidsadviseur geraadpleegd als verzoekers rij-instructeur. De rijvaardigheidsadviseur liet weten dat op het beoordelingsformulier alleen de belangrijkste fouten waren vermeld en dat verzoekers wijze van autorijden nog lang niet voldoende was. De rij-instructeur liet weten dat verzoekers rijvaardigheid nog niet op het niveau was om zelfstandig en veilig aan het verkeer te kunnen deelnemen. Daarmee heeft de rij-instructeur in feite het oordeel van de examiner bevestigd. Gelet hierop en gelet op het feit dat ook overigens niet is gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan het BNOR het oordeel van de rijvaardigheidsadviseur in twijfel diende te trekken, mocht het BNOR uitgaan van de juistheid van het oordeel van de rijvaardigheidsadviseur.

Verder heeft het BNOR op alle brieven van verzoeker gereageerd waarbij telkens is uiteengezet waarom verzoekers klacht niet gegrond werd bevonden, en heeft het verzoeker tweemaal uitgenodigd voor een hoorzitting, aan welke uitnodigingen verzoeker geen gehoor heeft gegeven. Vorenstaande betekent dat het BNOR voldoende is ingegaan op verzoekers klacht en dat de gegeven motivering de beslissing op de klacht kon dragen. De klachtafhandeling voldoet daarmee aan het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Bureau Nader Onderzoek Rijvaardigheid van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen is niet gegrond.

Onderzoek

Op 3 mei 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer O. te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van het Bureau Nader Onderzoek Rijvaardigheid van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoeker reageerde daarop telefonisch.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het CBR deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 4 maart 2003 onderging verzoeker bij het Bureau Nader Onderzoek Rijvaardigheid (BNOR) van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR) een nader onderzoek naar zijn rijvaardigheid. De uitslag van dit onderzoek was negatief.
2. Op het beoordelingsformulier gaf de rijvaardigheidsadviseur aan welke onderdelen van het nader onderzoek als onvoldoende waren aangemerkt.

Voor zover van belang voor dit onderzoek, stond het volgende op het formulier vermeld:

onderwerpen van beoordeling

(aangekruist indien oorzaak van onvoldoende)

examenonderdelen

O

bediening kopp./ schakelmech./ gas

bediening remorganen

bediening verlichting + apparatuur

beheersing van het voertuig

aangepast / besluitvaardig rijden

belangen andere weggebruikers

kijkgedrag

voorrang verlenen / voor laten gaan

plaats op weg / van handeling

(volg) afstand houden

snelheid

reageren op verkeerslichten / aanw.

reageren op overige tekens

geven van / reageren op signalen

vertragen / remmen / stoppen⁵

wegrijden

rijden op rechte en bochtige weggedeelten

gedrag nabij en op kruispunten

afslaan (veranderen van richting

invoegen - uitvoegen

inhalen - voorbijgaan

tegemoetkomen - ingehaald worden

rijstrook wisselen - zijdelingse verplaatsing

gedrag nabij en op bijz. weggedeelten

(erf/overweg/v.o.p./tram-,bushalte/rotonde)

bijzondere verrichtingen

3. Verzoeker diende op 4 maart 2003 de volgende klacht in bij het BNOR:

"...Naar aanleiding van het tot de 11e keer van het rijvaardigheidsbewijs; ben ik genoodzaakt een klachtschrift in te dienen.

1. Rijden op rechte en bochtige weggedeelte; ik weet zoals ik het geleerd heb dat je snelheid moet verminderen en als het kan een beetje afremmen voor de bocht.

Dit onderdeel heb ik uitstekend gedaan; dus ik betwist wat de examiner heeft aangekruist want ik heb geen gebruik gemaakt van de bediening kopp./schakelmech./gas., als ik weet

dat ik weer voldoende snelheid moet opvoeren bij een snelweg.

2. Gedrag nabij en op kruispunten; ik weet dat ik op tijd heb gestopt en voorrang van rechts heb verleend, en bij het remmen en schakelen kijk ik altijd in mijn binnenspiegel.

3. Rijstrook wisselen - zijdelingse verplaatsingen; ik weet dat ik eerst in mijn binnenspiegel en buitenspiegel en opzij en over je schouder heen moet kijken, en dit heb ik ook uitstekend gedaan.

4. Gedrag nabij en op bijz. weggedeelten

(erf/overweg/v.o.p./tram-, bushalte/rotonde) ik weet dat ik op tijd heb gekeken en ook voorrang van rechts heb verleend.

5. Ik heb totaal 160 lessen gevolgd en mijn instructeur weet en vind ook dat ik voorruit ben gegaan; en voor dat ik was gaan rijden heb ik nog tegen examinateur uitgelegd dat ik op 3 mrt een andere auto had gekregen en dat deze het koppeling te lang duurt om op te komen en de schakeling gaat ook stroef omdat de andere auto waarmee ik gewend was defect was, en die kon je sneller schakelen en koppeling snel los laten.

Om deze redenen had ik de examiner gevraagd om hiermee rekening te houden, voordat ik was gaan afrijden; en dat had hij toegegeven.

Ik heb opgemerkt dat bij het begin de examiner mij instructie gaf waarvan dit niet nodig was; aangezien ik hierdoor niet goed kon concentreren, dat heb ik hem ook gezegd want hij moet aanwijzingen geven waar ik naar toe moet gaan en dat ik moet zorgen dat ik geen fouten mag maken en het voertuig goed moet beheersen.

Ondanks dit heb ik toch redelijk goed gereden, mijn instructeur was zelf verbaasd dat ik niet geslaagd was, aangezien ik de verkeersregels goed ken.

6. Gezien het vorenstaande en dat ik het betwist heb, verzoek ik mijn klachtschrift gegrond te verklaren; en mij het rijvaardigheidbewijs toe te wijzen aangezien ik het van een uitkering moet betalen om steeds opnieuw examen aan te vragen..."

4. Op 22 april 2003 reageerde de coördinator van het BNOR als volgt op verzoekers klachtbrief van 4 maart 2003:

"... Naar aanleiding van uw brief van 4 maart j.l. heb ik rijvaardigheidsadviseur (...), gevraagd naar een nadere uitleg van de fouten zoals vermeld op het beoordelingsformulier (BOF).

Hij verklaarde dat hij op het BOF slechts de meest belangrijke fouten heeft vermeld die u heeft gemaakt tijdens het Nader Onderzoek (NO). Het zou volgens hem te ver voeren elke situatie die niet goed ging te benoemen. Uw wijze van autorijden was, gezien de door hem

geconstateerde fouten, nog lang niet voldoende.

Hij dacht u te helpen door u voor te stellen over te stappen op een automaat. U zou dan geen aandacht meer hoeven te schenken aan de technische kant van het autorijden en u volledig kunnen richten op de verkeersdeelneming.

Ook uw instructeur, (...), heb ik om nadere inlichtingen gevraagd. Hij zei van mening te zijn dat uw rijvaardigheid nog niet op het niveau was om zelfstandig veilig deel te kunnen nemen aan het verkeer. Tijdens uw lessen zei hij zeker nog tien keer per les in te moeten grijpen om een aanrijding of schade te voorkomen. Hij zei zich volledig te kunnen vinden in de uitslag van uw NO gegeven door (de rijvaardigheidsadviseur van het BNOR; N.o.).

Het is de specifieke taak van de RVA een oordeel te geven over de rijvaardigheid van een kandidaat. (De rijvaardigheidsadviseur van het BNOR; N.o.) heeft dit naar eer en geweten vanuit een jarenlange ervaring gedaan. Zijn mening wordt geheel gesteund door uw opleider.

Gezien het bovenstaande zie ik geen reden dieper op uw brief in te gaan.

Mogelijk is het zinvol voor u om de inhoud van deze brief grondig te bespreken met uw opleider.

Rest ons u veel succes toe te wensen bij een volgend examen..."

5. Op 25 april 2003 reageerde verzoeker als volgt op de brief van het BNOR van 22 april 2003:

"...1. Zoals ik u tel. al had medegedeeld; had ik de examiner gevraagd na het afleggen van mijn examen, waar hij precies bedoelde dat ik een fout had gemaakt.

Hij zei toen dat ik niet had gestopt voor voetgangers; en bij de snelweg waar ik een adviessnelheid-bord zag niet had gevolg.

Ik betwist dit, aangezien ik hem gelijk heb gezegd dat ik het snelheid had verminderd en dat ik niet verplicht ben om adviessnelheid te volgen.

Voor wat betreft de voetgangers; heb ik geleerd dat pas alsge zei aanstalte maken om over te steken ik moet stoppen; de voetgangers waren twee jongens die op het trottoir bezig waren te spelen.

Verder verwijs ik naar mijn klachtschrift van 4 mrt. jl.; aangezien het BOF niet klopt verzoek ik u mijn klachtschrift gegrond te verklaren, omdat ik deze betwist heb.

2. Voor wat betreft de verklaring van de rij-instructeur betwist ik; aangezien hij zelf zei dat ik vooruit ben gegaan met het rijvaardigheid.

Bij het volgen van lessen kan het wel voorkomen dat ik een fout maak, maar bij het afleggen van examens weet ik dat ik geen fouten mag maken.

Bij de een voor de laatste les was de instructeur zelf in slaap gevallen op het snelweg ik vroeg hem zelf als hij niet genoeg had geslapen, en hem veilig terug naar mijn huis gereden.

Bij de vorige examens ging ik toen overdreven rijden; nu niet meer aangezien ik al 11 keren examens heb afgelegd en 160 lessen heb gevolgd, dus ik heb geen lessen meer nodig.

Mijn instructeur zei zelf dat de examinator zeker een paar kandidaten voor mij al geslaagd waren; en dat hij proplemen met zijn baas zou krijgen als ik ook zou slagen. Deze handeling vind ik onredelijk vind ik onredelijk; aangezien ik mijn instructeur heb uitgelegd hoe ik heb gereden en dat ik geen ernstige verkeersfouten heb gemaakt en dat ik een klachtschrift zal indienen.

Mijn instructeur heeft niet meegereden, dus zijn verklaring is ongeldig en ook wat hij zelf tegen mij heeft gezegd dat ik voorruit ben gegaan; wat ik ook zelf weet, is in tegenstrijdig wat u schrijft dat hij nu verklaart.

3. Gezien het vorenstaande onderbouwd met overtuigingen, verzoek ik u mijn klachtschrift gegrond te verklaren; en het rijvaardigheidbewijs toe te wijzen aangezien ik het BOF betwist heb dat het niet klopt.

Ik verzoek u mij hieromtrent zo spoedig mogelijk te berichten, ik heb verder geen bijzonderheden..."

6. De coördinator van het BNOR deelde verzoeker bij brief van 24 juni 2003 het volgende mee:

"...Na onze meerdere telefoongesprekken en schriftelijke correspondentie moet ik u meedelen dat aan mijn mogelijkheden u tegemoet te komen in uw wens de uitslag van uw nader onderzoek ongedaan te maken, een einde is gekomen.

De rijvaardigheidsadviseur blijft bij zijn mening dat uw rijvaardigheid van een zodanig peil is dat deze niet voldoet aan de door de wet gestelde eisen, een mening die van harte wordt gedeeld door uw rij-opleider.

Rest mij niet anders dan u veel succes toe te wensen in uw poging een rijbewijs te verkrijgen..."

7. Bij brief van 26 juni 2003 deelde verzoeker het BNOR het volgende mee:

"... onderwerp:

aanvullend klachtschrift

(...)

In vervolg op het telefonisch onderhoud van 13/6 jl. met (de coördinator van het BNOR) en reactie op zijn brief van 24/6; bericht ik u als volgt.

1. Nog altijd ben ik in afwachting op een officieel, schriftelijk en vooral inhoudelijke reactie op mijn klachtschrift van 4/3 jl.

2. Graag ontvang ik van zeer korte termijn uw uitspraak over deze kwestie. Ik merk op dat de examinerator nu aangeeft dat mijn rijvaardigheid op een laag niveau is, ik betwist dit want ik heb al 160 lessen gevolgd en ik weet dat ik redelijk goed kan rijden; en het staat ook in het boek dat pas als je duizenden kilometers hebt gereden dat je een goed chauffeur kan noemen.

Ik heb al met de rijinstructeur gebeld en medegedeeld dat ik geen rijlessen meer nodig heb; en dat hij zelf tegen mij zei dat ik vooruit ben gegaan, en dat weet ik ook van mij zelf.

3. Bijvoorbeeld invoegen en uitvoegen op het snelweg; dan zou ik deze ook fout hebben gedaan aangezien als ik van rijstrook moet veranderen je dezelfde handelingen moet verrichten.

Er is geen duidelijk antwoord gegeven dat ik het bof betwist heb dat het niet klopt; voor iedereen is het logisch te begrijpen dat na 160 rijlessen en 11 keren examen, dat je niet dezelfde fouten maakt en dat je voldoende ervaring en rijvaardigheid hebt om deel te kunnen nemen in het verkeer.

4. Gezien het bovenstaande onderbouwd met overtuiging en betwisting verzoek ik mijn klachtschrift gegrond te verklaren; en het rijvaardigheidsbewijs toe te wijzen..."

8. Bij brief van 4 september 2003 deelde het BNOR verzoeker het volgende mee:

"...Naar aanleiding van het telefonisch onderhoud van 3 september jl. delen wij u het volgende mede.

(De coördinator van het BNOR; N.o.) heeft op 24 juni jl. inhoudelijk op uw brieven gereageerd. Gebleken is dat er geen nieuwe feiten en/of omstandigheden naar voren zijn gekomen.

Helaas is uw brief van 26 juni jl. onbeantwoord gebleven. Ook deze brief levert inhoudelijk geen nieuwe gezichtspunten op.

Om die reden kunnen wij uw klacht niet terecht verklaren.

Overigens is er een aantal malen telefonisch aanvullende uitleg gegeven over de validiteit van uw klacht.

Het spijt ons u niet anders te kunnen berichten..."

9. Op 9 december 2003 zond het BNOR de volgende brief naar verzoeker:

"...In het kader van de behandeling van uw klacht hadden wij op woensdag 26 november jl. om 11.00 uur voor de tweede maal een afspraak met u voor het houden van een hoorzitting.

U bent echter ook voor deze tweede hoorzitting niet verschenen.

Om die reden beschouwen wij uw dossier als gesloten..."

10. Tot slot zond het BNOR verzoeker op 4 maart 2004 de volgende brief:

"... Op 12 december jl. is u telefonisch medegedeeld dat wij, gelet op het feit dat u tweemaal niet bent verschenen op een voor u geplande hoorzitting, uw dossier als afgehandeld zagen.

Toch wilt u een aanvulling op de afhandelingbrief van onze coördinator rijvaardigheid, (...), van 22 april 2003.

Destijds is het nader onderzoek op 4 maart 2003 afgenomen door rijvaardigheidsadviseur (...).

Over alle aspecten in uw brief van 4 maart 2003 is een oordeel gegeven door onze coördinator in samenspraak met uw instructeur, die zich geheel kon vinden in de afgegeven uitslag.

Zoals reeds eerder gesteld waren de door u gemaakte fouten structureel van aard en/of zo ernstig dat het nader onderzoek als onvoldoende diende te worden beoordeeld.

Dit is de specifieke taak van de rijvaardigheidsadviseur.

Omdat u bleef bij het door u ingenomen standpunt is er voor gekozen uw zienswijze tijdens een hoorzitting nogmaals toe te lichten en uiteen te zetten. Helaas heeft u daar geen gebruik van gemaakt.

Hoewel wij ons kunnen voorstellen dat u teleurgesteld bent over deze gang van zaken komen wij niet tot een andere conclusie zoals verwoord in onze brief van 4 maart 2003.

Wel willen wij u tegemoet komen om in overleg met u en uw rijkschool zo spoedig mogelijk een datum te plannen om een volgend nader onderzoek naar uw rijvaardigheid in te

stellen. De kosten daarvan komen voor uw eigen rekening.

Mocht u niet tevreden zijn over de afhandeling van uw klacht kunt u zich wenden tot de Nationale Ombudsman te Den Haag.

Rest ons nog u veel succes toe te wensen bij uw volgend nader onderzoek..."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen

Bij brief van 26 augustus 2004 reageerde de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen als volgt op de klacht:

"...(Verzoeker; N.o.) heeft bij de divisie BNOR van het CBR op 4 maart 2003 een onderzoek ondergaan naar zijn rijvaardigheid. De uitslag van dit onderzoek was negatief.

Op het beoordelingsformulier (...) heeft de rijvaardigheidsadviseur, (...), aangekruist welke onderdelen de oorzaak waren van de onvoldoende beoordeling. Tevens is hierbij aangekruist welke beoordelingsaspecten hierbij het probleem vormden.

Deze uitslag is door (de rijvaardigheidsadviseur; N.o.) direct na het onderzoek aan (verzoeker; N.o.) toegelicht.

Vervolgens heeft (verzoeker; N.o.) bij brief van dezelfde datum zich over de uitslag beklagd (...). Hierin geeft hij aan dat hij van mening is dat hij de aangekruiste examenonderdelen wél goed heeft uitgevoerd. (Verzoeker; N.o.) geeft aan dat hij reeds 160 lessen heeft gevolgd en dat ook zijn instructeur vindt dat hij vooruit is gegaan. Voorts stelt hij dat hij de dag voor het onderzoek een andere auto had gekregen, zodat hij nog niet gewend was aan de koppeling. Tevens stelt hij dat hij zich door onnodige instructies niet goed kon concentreren. Ondanks dat meent hij redelijk goed te hebben gereden en verzoekt hij om afgifte van een rijvaardigheidsbewijs.

Bij brief van 22 april 2003 (...) is daarop geantwoord door (...), coördinator BNOR. Aangegeven wordt dat de rijvaardigheidsadviseur, (...), op het beoordelingsformulier alleen de meest belangrijke fouten heeft vermeld. De wijze van autorijden door (verzoeker; N.o.) was, gezien de geconstateerde fouten, nog lang niet voldoende. De adviseur heeft (verzoeker; N.o.) bij de uitleg aangeraden over te stappen op een automaat, zodat de technische kant van het autorijden minder aandacht zou behoeven. Tevens wordt aangegeven dat de instructeur de beslissing onderschrijft.

Geconcludeerd wordt dat het oordeel van de rijvaardigheidsadviseur geen aanleiding geeft dieper op de klachten in te gaan. (Verzoeker; N.o.) wordt aangeraden de brief te

bespreken met diens instructeur.

Op 25 april 2003 (...) reageert (verzoeker; N.o.) op deze brief. Hij herhaalt dat hij de uitkomst van het onderzoek betwist en blijft bij het standpunt dat hij geen ernstige verkeersfouten heeft gemaakt.

Bij brief van 24 juni 2003 (...) bericht (de coördinator BNOR; N.o.) (verzoeker; N.o.) nogmaals dat er geen mogelijkheden zijn tegemoet te komen aan diens wens de uitslag van het onderzoek ongedaan te maken.

Op 26 juni 2003 (...) geeft (verzoeker; N.o.) in een brief aan (...), hoofd van de divisie BNOR, aan nog steeds in afwachting te zijn van een inhoudelijke reactie op zijn brief van 4 maart 2003. (Verzoeker; N.o.) herhaalt dat hij de uitslag van het onderzoek betwist.

Bij brief van 4 september 2003 (...) antwoordt (hoofd van de divisie BNOR; N.o.) hierop dat op 24 juni 2003 inhoudelijk op diens brieven is gereageerd. De brief van 26 juni 2003 biedt geen nieuwe gezichtspunten. De klacht kan niet terecht verklaard worden.

Vervolgens wordt (verzoeker; N.o.) na een telefonisch verzoek om een gesprek uitgenodigd voor een hoorzitting, om zijn klacht nader toe te lichten. Deze hoorzitting is gepland op 11 november 2003 in het regiokantoor van het CBR te Amsterdam. Kort voor de afgesproken tijd belt (verzoeker; N.o.) met de mededeling dat hij wegens ziekte niet kan komen. Ondanks deze late afmelding, wordt (verzoeker; N.o.) opnieuw uitgenodigd voor een hoorzitting op 26 november 2003. Deze afspraak wordt opnieuw kort tevoren telefonisch afgezegd.

(Verzoeker; N.o.) is op 9 december 2003 (...) schriftelijk bericht dat zijn dossier als afgesloten wordt beschouwd.

Gezien het voorgaande is ons inziens de klacht van (verzoeker; N.o.), dat niet inhoudelijk op zijn klacht van 4 maart 2003 is gereageerd, ongegrond. De divisie BNOR heeft meermalen inhoudelijk op de klacht gereageerd. Van de mogelijkheid om zijn klacht mondeling nader toe te lichten heeft (verzoeker; N.o.) om hem moverende redenen geen gebruik gemaakt.

Evenmin blijken uit de klacht bij Uw Ombudsman gegevens welke aanleiding geven tot een wijziging van het eerder door ons ingenomen standpunt..."

D. Reactie verzoeker

Op 8 september 2004 reageerde verzoeker telefonisch op de reactie van het CBR van 13 augustus 2004. Hij liet daarbij weten dat hij bij het afzeggen van de tweede hoorzitting het CBR had meegedeeld dat hij bij de hoorzitting hetzelfde zou meedelen als wat reeds eerder door hem naar voren was gebracht, te weten, dat het CBR niet inhoudelijk op al

hetgeen hij naar voren had gebracht, had gereageerd.

Achtergrond